

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: Рев-119/98
С.Сарајево, 26.5.1999. године**

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Републике Српске у грађанском вијећу састављеном од судија овога суда и то: Бајагић Здравка као предсједника вијећа, Бајић Петра, Нинић Јанка, Лукић Драгослава и Дабић мр Мирка као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља-противтуженог Г. М., Г. М., Г. З. и млдб. Г. И. сина М., кога заступа законски заступник отац Г. М., а све њих С. С., адвокат из Д., против тужених-противтужитеља И. М. и А. Д., које заступа М. Ђ., адвокат из Д., ради утврђења правне неваљаности писменог тестаментa пред свједоцима и утврђења правне ваљаности анекса тестаментa, одлучујући о ревизији тужитеља против пресуде Окружног суда у Д. број Гж-99/98 од 25.5.1998. године, у сједници вијећа одржаној дана 26.5.1999. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Д. број П:488/97 од 13.3.1998. године одбијен је захтјев тужитеља којим су тражили да се утврди да анекс писменог тестаментa пред свједоцима завјештаоца Г. Б. сина М. из Д. од 10.5.1995. године није правно ваљан, и обавезани тужитељи да туженим солидарно накнаде парничне трошкове у износу од 4.476 динара, док се одбацила тужба тужених као првотужитеља (даље:тужених) И. М. и А. Д. против тужених као противтужених Г. М., Г. М., Г. З. и млдб. Г. И., сина М. из Д. ради утврђења правне ваљаности анекса тестаментa од 10.5.1995. године.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Д. број Гж-99/98 од 25.5.1998. године жалба тужитеља се одбила и првостепена пресуда потврдила

Благовремено изјављеном ревизијом тужитељи-противтужени (даље:тужитељи) побијају другостепену пресуду у одбијајућем дијелу због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примјене материјалног права, с приједлогом да се обје нижестепене пресуде у побијајућем дијелу укину и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Одговор на ревизију није поднесен, нити се о поднесеној ревизији изјаснио Републички јавни тужилац (чл. 390 ст. 3 Закона о парничном поступку).

Ревизија није основана.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитеља да се утврди да тестамент пред свједоцима завештаоца пок. Г. Б. од 10.5.1995. године није правно ваљан.

Након проведеног поступка првостепени суд је утврдио да је завјешталац пок. Г. Б. 9.10.1991. године пред два свједока потписао писмени тестамент на који су ставили потписе и двојица свједока, којим је сву своју покретну и непокретну имовину на једнаке дијелове завјештао братићима тужиоцима Г. З., сину М. и Г. И., сину М. из К., да је завјешталац пок. Г. Б. дана 10.5.1995. године пред свједоцима прочитао садржину

тестамент и потписао га у присутности двојице свједока З. Д. и Ј. П. који су такође ставили своје потписе на тестамент, да је завјешталац пок. Г. Б. овим тестаментом дјелимично опозвао тестамент од 9.10.1991. године у дијелу који се односи на приземље његове стамбене зграде у Д., Б. пролаз број 6, изграђена на к.ч. 879/12 к.о. Д. у којој се налази продавница мјешовите робе „Кошута“ коју завјешталац оставља својој сестри – туженој И. р. Г. М. уз обавезу да послуже његове смрти учествује у подизању споменика са братићима З. и И. а невјенчаној супрузи – туженој А. Д. завјештава преко кориштења кухиње и спавасе собе на другом спрату (на југозападној страни величине 4x3,5 м2) све док не добије други стан или се на други начин обезбиједи, као и право кориштења кухињског и собног намјештаја и да је графолошким вјештачењем утврђено да је потпис завјештаоца на спорном тестаменту идентичан потпису на тестаменту од 9.10.1991. године.

На основу ових чињеница нижестепени судови су правилно закључили да је тестамент пред свједоцима (алографски) покојног Б. Г. пуноважан и сачињен сагласно одредби члана 67 Закона о наслеђивању („Сл. лист СРБиХ“, бр. 7/80). За овај закључак нижестепени судови су противно ревизионим приговорима дали ваљане разлоге који су у складу са утврђеним чињеницама и проведеним доказима, које као такве прихвата и овај суд.

Нижестепени судови су, наиме, утврдили да је завјештаоц пок. Б. Г. у тренутку сачињавања тестаментa пред свједоцима, иако тешко болестан (болест срца од које је крајем јуна 1995. године умро у болници у Б.), био способан за расуђивање, а тиме и за изјаву своје последње воље, те када је пред два свједока З. Д. и Ј. П. прочитао садржину тестаментa у којем је написана изјава „да је то његова последња воља и да се иста у цијелости поштује“ испод које је потпис завјештаоца и оба тестаментарна свједока, тада изостанак тестаторове изјаве „да је то његов тестамент“, не може обезвриједити ваљаност поштовања његове последње воље и самог тестаментa, као одговарајуће исправе, јер је како је већ речено, у поступку несумњиво утврђено да је завјешталац заиста читањем садржине тестаментa прочитао у тестаменту написану изјаву „да је то његова последња воља која се има у цијелости поштовати“.

Према томе, изостанак изјаве завјештаоца „да је то његов тестамент“ у конкретном случају крај утврђења у поступку пред првостепеним судом да је завјешталац прочитао садржину тестаментa и изјаву његове последње воље и да се иста има у цијелости поштовати, сам по себи не искључује ваљаност спорног тестаментa, као ни његово значење, јер је ваљано сачињен по прописаном поступку сагласно с чланом 67 Закона о наслеђивању.

Према свему изложеном произилази да, у доношењу нижестепених пресуда нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354 ст. 2 тачка 13 Закона о парничном поступку на које је указала ревизија, нити су учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354 ст. 2 тачка 10 Закона о парничном поступку на које ревизијски суд пази по службеној дужности (чл. 386 ЗПП) па како су нижестепени судови правилно примијенили материјално право када су одбили тужбени захтјев тужитеља, ваљало је ревизију одбити као неосновану и одлучити као у изреци (чл. 393 Закона о парничном поступку).

Предсједник вијећа
Бајагић Здравко, с.р.

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарне
Братић Душанка